

Pan

Ryszard Paweł Krawczyk

Przewodniczący Krajowej Rady

Regionalnych Izb Obrachunkowych

Szanowny Panie Przewodniczący,

Nawiązując do pisma z dnia 8 marca br. znak: KRRIO WA-0100/16/2013-2 w sprawie dopuszczalnych prawnie sposobów finansowania prac przygotowawczych do realizacji inwestycji budowy farm wiatrowych, w szczególności związanych z uchwaleniem lub zmianą planu zagospodarowania przestrzennego oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, uprzejmie informuję, co następuje.

Przedmiot sprawy dotyczy zagadnień pozostających we właściwości Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (MTBiGM). Stanowisko MTBiGM zostało przedstawione w odpowiedzi na interpelację posłów Sławomira Zawislaka i Kazimierza Gołojucha, z dnia 30 marca 2012 r. w sprawie warunków budowy farm wiatrowych, skierowanej do Ministra Środowiska.

W związku z powyższym MTBiGM podtrzymuje stanowisko, zgodnie z którym finansowanie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przez podmiot inny, niż wymieniony w przepisie art. 21 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dalej jako *ustawa*, stanowi działanie nielegalne, pozbawione w obecnych przepisach sankcji.

Zgodnie z przepisem art. 14 ust. 8 *ustawy*, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, zatem procedura opisana w *ustawie*, określana jako planistyczna, jest w istocie procedurą legislacyjną organu jednostki samorządu terytorialnego o specjalnym przebiegu, opisaną w ww. *ustawie* w sposób wyczerpujący.

Katalog dopuszczalnych źródeł finansowania tej procedury, zawarty w art. 21 *ustawy*, ma charakter zamknięty, zaś z uwagi na zasadę legalizmu nie jest możliwe zastosowanie

wykładni rozszerzającej. Regulacja ta stanowi przepisy szczególne względem ogólnych norm, dotyczących źródeł finansowania realizacji zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego.

Należy zauważyć, iż w szeregu państw europejskich obowiązują prawnie określone mechanizmy współpracy inwestorów prywatnych z podmiotami władzy publicznej dysponującymi władztwem planistycznym na danym obszarze. Instrumenty te, w postaci umów infrastrukturalnych (urbanistycznych), pozwalają na współpracę finansową przy uchwalaniu aktów planistycznych oraz przy realizacji infrastruktury technicznej i społecznej określonej w tych planach. Stanowi to realizację polityki inwestycyjnej jednostek władzy publicznej.

W warunkach polskich obecnie brak jest takich rozwiązań. Z informacji otrzymanych od MTBiGM wynika, iż były one postulowane w projekcie nowelizacji ustawy z 2011 roku, którego procedowanie zostało wstrzymane w wyniku decyzji Zespołu ds. Programowania Prac Rządu. Obecnie prace nad opracowaniem założeń Kodeksu budowlanego prowadzi Komisja Kodyfikacyjna Prawa Budowlanego – w toku prac Komisji rozważane jest wprowadzenie szerokich mechanizmów współpracy gmin z inwestorami. Zakończenie prac nad tezami do Kodeksu budowlanego, związane z ich opublikowaniem, nastąpi w lipcu 2013 r.

Zgodnie ze stanowiskiem MTBiGM do czasu uregulowania mechanizmów współpracy gmin z inwestorami w aktach prawa powszechnie obowiązującego, obecnie podejmowane próby finansowania planów miejscowych lub wręcz przekazywania ich projektów w formie darowizny należy uznać za mechanizm korupcyjny. Pogląd, że inwestycja w postaci budowy urządzenia produkcyjnego energii elektrycznej (niezależnie od źródła tej energii) nie stanowi realizacji celu publicznego w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jest od lat ugruntowany w praktyce orzeczniczej i nie budzi obecnie wątpliwości.

Z powrotem

Departament Ochrony Powietrza
Zastępca Dyrektora
Dosiewska
Agnieszka Sosnowska